

वा० रा०

॥२३॥

रश्मिवान्सूर्यः ॥ ४० ॥ भूयः परिपीडयितुं निजभूशयनादिनापूर्वपीडितमेवाप्रियवचनादिनापुनःपीडयितुमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके
अयोध्याकाण्डेशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तमिति ॥ १ ॥ विप्रकृता प्रिययापराभूता अवमानःशब्देनतिरस्कारः ॥ मेममाभिप्रायोभिप्रार्थनीयो
स्त्वित्वदेकसंपाद्यस्तंत्वयाकृतं संपादितमिच्छामि ॥ २ ॥ यदि त्वंकर्तुमिच्छसिमदभिप्रेतं तदातद्विषयावश्यकर्तव्यतारूपां प्रतिज्ञां प्रतिजानीष्वकुरु ॥ अथानंतरं मयाभिप्रेतं
स्वप्रार्थितं यथायत्नकारवत्तथावक्ष्यामीत्यर्थः ॥ ३ ॥ आज्ञाकारिणिमयि शपथाकांक्षादृष्टेत्युत्समयः ॥ मूर्धजेपु संगृह्य शिरोकेकृत्वेतियावत् ॥ ४ ॥ स्त्रीणांमध्येत्वत्तः

तत्तेव्यपनयिष्यामिनीहारमिवरश्मिवान् ॥ तथोक्तासासमाश्वस्तावक्तुकामातदप्रियं ॥ ४० ॥ परिपीडयितुंभूयोभर्तारमुपचक्रमे
॥ ४१ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणेवा० आ० अ० दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तंमन्मथशरैर्विद्वंकामवेगवशानुगं ॥
उवाचपृथिवीपालंकैकेयीदारुणंवचः ॥ १ ॥ नास्मि विप्रकृतादेवकेनचिन्नावमानिता ॥ अभिप्रायस्तुमेकश्चित्तमिच्छामित्वयाकृतं
॥ २ ॥ प्रतिज्ञां प्रतिजानीष्वयदित्वंकर्तुमिच्छसि ॥ अथतेव्याहरिष्यामियथाभिप्रार्थितंमया ॥ ३ ॥ तामुवाचमहाराजःकैकेयीमीपदु
त्समयः ॥ कामीहस्तेनसंगृह्यमूर्धजेपुभुविस्थितां ॥ ४ ॥ अवलिप्तेनजानासित्वत्तःप्रियतरोमम ॥ मनुजोमनुजव्याघ्राद्रामादन्योन
विद्यते ॥ ५ ॥ तेनाजय्येनमुख्येनराघवेणमहात्मना ॥ शपेतेजीवनाह्णेणब्रूहियन्मनसेप्सितं ॥ ६ ॥ यंमुहूर्तमपश्यंस्तुनजीवेयमहंध्रुवं ॥
तेनरामेणकैकेयिशपेतेवचनक्रियां ॥ ७ ॥ पुंसांमध्येरामादन्यइतियोज्यं ॥ यद्वा रामादन्यस्त्वत्तोधिकःप्रियतरोनेत्यर्थः ॥ रामेऽस्याद्वेषमजानतः एवमु

क्तिः ॥ रामएवत्वत्तोधिकःप्रियइत्याशयः ॥ ५ ॥ तदाह तेनेति ॥ त्वत्तोपिप्रियतरेणेत्यर्थः ॥ अतएव मुख्येन ॥ अजय्येनअरीणामशक्यजयेन ॥ जीवनाह्णेण मज्जीवनसा
धनीभूतेन अनेन परमप्रियत्वंदर्शयति ॥ शपे शपथेनत्वदभिप्रेतकर्तव्यताविषयं स्वाभिप्रायंज्ञापये ॥ ते तुभ्यं ॥ ६ ॥ भाव्यर्थंमूचयन् परमप्रियत्वमेवदर्शयति ॥ यमि
ति ॥ अनेनतद्विषयकदुष्टप्रार्थनानकार्येति सूचयति ॥ वचनक्रियां त्वद्वचनकरणंप्रति ॥ ७ ॥

अ० कां०

॥२३॥